

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 16 ສິງຫາ 2020 (8-16-2020)

ພວກເຮົາໝູນໃຈຊຶ່ງກັນແລະກັນ

ເມື່ອໃດທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຄຳໝູນໃຈເລັກນ້ອຍ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ເຮົາຕ້ອງການຄຳໝູນໃຈຈາກຄົນອື່ນໆແລະພວກເຮົາກໍຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ໃນປີ 1895, ທ້າວ ເອັດເວີດ ສໄຕເຈັນ (Edward Steichen) ອາຍຸ 16 ປີໄດ້ຊື້ກ້ອງຖ່າຍຮູບດ້ວຍເງິນທີ່ແມ່ຂອງລາວເອົາໃຫ້ແລະເລີ່ມຖ່າຍຮູບປະມານ-50 ໂປ້ ພາຍໃນເຮືອນຂອງພວກເຮົາ, ໃນຄວາມເປັນຈິງ. ເມື່ອຮູບໄດ້ລ້າງອອກມາແລ້ວ, ລາວມີຮູບພາບທີ່ບໍ່ດີສີສົບເກົ້າອັນແລະມີພຽງຮູບດຽວທີ່ດີ: ຮູບພາບຂອງເອື້ອຍຂອງລາວຢູ່ທີ່ເປັງໂນ. ພໍຂອງລາວຄິດວ່ານັ້ນເປັນເຮືອງທີ່ບໍ່ດີແລ້ວ, ແຕ່ແມ່ຂອງລາວຍິນຍັນວ່າຮູບນຶ່ງໃບແມ່ນງາມແລະຍິ່ງກວ່າການຊົດເຊີຍສຳລັບຄວາມລົ້ມເຫຼວໃນສີສົບເກົ້າໃບນັ້ນ. ກຳລັງໃຈຂອງນາງໄດ້ຊັກຊວນໃຫ້ເດັກຊາຍຍິດໝັ້ນກັບຄວາມມັກອັນໃໝ່ຂອງລາວ. ເອັດເວີດ ໄດ້ກົດດັນໃຫ້ກາຍເປັນນຶ່ງໃນບັນດານັກຖ່າຍຮູບທີ່ມີຊື່ສຽງຂອງໂລກ. ແຕ່ວ່າ, ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ, ລາວເກືອບຈະຍອມແພ້. ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ລາວກ້າວໜ້າແມ່ນຄຳເວົ້າທີ່ໃຫ້ກຳລັງໃຈຂອງແມ່ໃນທ່າມກາງຄວາມລົ້ມເຫຼວ.

ຊີວິດຄຣິສຕຽນສາມາດເປັນໄປໄດ້ຍາກ. ການລໍລວງມີຫຼາຍແລະບາງຄັ້ງພວກເຮົາຕໍ່ສູ້ເພື່ອໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າ. ການໃຫ້ກຳລັງໃຈຈາກເພື່ອນຮ່ວມຄວາມເຊື່ອເປັນການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ດີ. ຄຳເວົ້າທີ່ໃຫ້ການສນັບສນູນຂອງພວກເຮົາຊຸກຍູ້ພວກເຮົາກ້າວໜ້າເມື່ອພວກເຮົາຖືກລໍລວງໃຫ້ຍອມຈຳນົນພວກເຮົາຕ້ອງການກຳລັງໃຈຈາກຜູ້ເຊື່ອື່ອນໆແລະພວກເຮົາກໍຕ້ອງການພວກເຮົາ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ຈົ່ງເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ເອເຟໂຊ 4:17-22

17. ເຫດສັນນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂໍຍິນຍັນ ແລະເປັນພຍານໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປທ່ານ ທັງຫຼາຍຢ່າດຳເນີນຊີວິດຕາມຢ່າງຄົນຕ່າງຊາດທີ່ເຂົາດຳເນີນກັນນັ້ນ ຄືດ້ວຍໃຈໂງ່ອັນຫາປໂຍດບໍ່ໄດ້. 18. ໂດຍທີ່ຄວາມຄິດຂອງເຂົາມີດິນໄປ ແລະເຂົາຢູ່ຫ່າງຈາກຊີວິດຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເພາະເຫດຄວາມບໍ່ຮູ້ເທົ່າເຖິງການທີ່ມີຢູ່ໃນຕົວເຂົາ ອັນເນື່ອງຈາກໃຈແຂງກະດ້າງຂອງເຂົາ. 19. ເຂົາບໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ້ານກົວຕໍ່ບາບ ຈຶ່ງໄດ້ປ່ອຍຕົວໄປໃນທາງໂລພະຕັນຫາ ເພື່ອເຮັດການຊົ່ວຮ້າຍທຸກຢ່າງ ໂດຍສຸດຄວາມປາຖນາ. 20. ແຕ່ວ່າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ຈັກພຣະຄຣິດຢ່າງນັ້ນ. 21. ຖ້າແມ່ນວ່າພວກທ່ານໄດ້ຍິນເຮືອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງສອນເຮືອງພຣະອົງຕາມຄວາມຈິງຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະເຢຊູແລ້ວ. 22. ພວກທ່ານໄດ້ຖືກສອນໄວ້ແລ້ວ, ກ່ຽວກັບວິຖີຊີວິດເດີມຂອງທ່ານນັ້ນ, ຈຶ່ງຖອດຖິ້ມສະພາບມະນຸດເກົ່າຂອງທ່ານ, ທີ່ກຳລັງເສື່ອມເສັງໄປສູ່ຄວາມຕາຍຕາມຕັນຫາອັນເປັນທີ່ຫຼອກລວງນັ້ນ;

ການກາຍມາເປັນຄຣິສຕຽນບໍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບການປັບປຸງຕົວເອງ, ການເປັນຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານຫຼາຍຂຶ້ນ, ຫຼື "ການປ່ຽນໃບໃໝ່." ມັນເປັນການປ່ຽນແປງທີ່ລຳຄ່າ, ການບັງເກີດໃໝ່. ມັນກ່ຽວກັບການໄດ້ຮັບເອກະລັກໃໝ່-ທີ່ສ້າງຄວາມປາຖນາໃໝ່, ການປະພຶດທີ່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະການປະພຶດທີ່ເປັນໝາກຜົນ. ຊີວິດຄຣິສຕຽນຖືກພາຍໂດຍກົງກັນຂ້າມ; ມັນແມ່ນຊີວິດທີ່ແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ "ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຄີຍເປັນ" ແລະ "ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເປັນຢູ່ໃນມື້ນີ້." ພຣະເຈົ້າຊົງ

ຊ່ວຍໂຜດພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນໃນທາງທີ່ພວກເຮົາເປັນຢູ່, ແຕ່ພຣະອົງຮັກພວກເຮົາຫຼາຍເກີນໄປທີ່ຈະປ່ອຍພວກເຮົາໄປແບບນັ້ນ. ໂດຍຜ່ານເອກະລັກໃໝ່ຂອງພວກເຮົາ, ພຣະອົງຜລິດວິຖີຊີວິດໃໝ່.

ສິ່ງໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ການເອົາຕົວຕົນເກົ່າແກ່ອອກໄປຍາກ?

ຍ້ອນວ່າຊີວິດໃໝ່ຂອງພວກເຮົາໃນພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາຕ້ອງຕ້ານທານກັບການກັບຄືນສູ່ທັດສະນະຄະຕິທຳລາຍການກະທຳທີ່ຜິດບາບ. ຕໍ່ກັບຈຸດສິ້ນສຸດນັ້ນ, ໂປໂລໄດ້ບອກພວກເຮົາໃຫ້“ ຖອດຖິ້ມວິຖີຊີວິດເກົ່າຂອງເຈົ້າ, ຊີວິດເກົ່າທີ່ເສື່ອມໂຊມໂດຍຄວາມປາຖນາທີ່ຫຼອກລວງ” (ຂໍ້ 22). ໃນຖານະເປັນຄົນທີ່ມີຊີວິດໃໝ່ໂດຍຜ່ານພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ປະຖິ້ມທັດສະນະແລະການກະທຳທີ່ຂັດແຍ້ງກັບຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນຂໍ້ທີ 22, ທ່ານໂປໂລໄດ້ບອກພວກເຮົາວ່າຄວນເຮັດແນວໃດເພື່ອຍົກເລີກວິທີການດຳເນີນຊີວິດເກົ່າ-ແຕ່ລາວສືບຕໍ່ ໃນຂໍ້ 17-21 ໂດຍບອກພວກເຮົາວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດ. ພວກເຮົາຕ້ອງປ່ອຍການດຳເນີນຊີວິດແບບເກົ່າຂອງພວກເຮົາເພາະວ່າ...

- ...ຊາວຄຣິສຕຽນບໍ່ຕ້ອງເຮັດແບບດຽວກັນກັບຄົນທີ່ບໍ່ແມ່ນຄຣິສຕຽນເຮັດ (ຂໍ້ທີ 17).
  - ...ຊາວຄຣິສຕຽນບໍ່ຄວນຂັດຂືນຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ທີ 18).
  - ...ຊາວຄຣິສຕຽນບໍ່ຍອມໃຫ້ຫົວໃຈຂອງເຂົາແຂງກະດ້າງຕໍ່ສິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ທີ 18).
  - ...ຊາວຄຣິສຕຽນບໍ່ຄວນດຳເນີນຊີວິດທີ່ບໍ່ສະອາດຄືກັບທີ່ບໍ່ແມ່ນຄຣິສຕຽນເຮັດ (ຂໍ້ທີ 19).
  - ...ການດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມບາບບໍ່ແມ່ນວິທີທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນພວກເຮົາໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດ (ຂໍ້ທີ 20-21).
- ປະຕິກິຣິຍາແລະການກະທຳຕ່າງໆທີ່ບໍ່ບໍ່ຮູ້ສຸດທີ່ບໍ່ເໝາະສົມໃນຊີວິດທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ຮູ້ສຸດໂດຍເລືອດຂອງພຣະເຢຊູ. ຊີວິດທີ່ມີລັກສະນະໂດຍຄວາມບາບບໍ່ພຽງແຕ່ບໍ່ຄູ່ຄວນຢູ່ໃນຫົວໃຈທີ່ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນໂດຍພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູ. ແລະນັ້ນແມ່ນຈຸດຂອງໂປໂລໃນຂໍ້ພຣະຄຳນີ້. ທ່ານແລະຂ້າພະເຈົ້າມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນພຣະຄຳພີທີ່ຈະບໍ່ກັບມານຸ່ງເສື້ອຜ້າທີ່ເປີເປື້ອນ. ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ລອດເພື່ອພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ໃສ່ສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຕາຍເພື່ອຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນແລ້ວນັ້ນ. ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ນຸ່ງເສື້ອຜ້າໃໝ່ເພື່ອປະດັບດ້ວຍໝາກຜົນຂອງພຣະວິນຍານ (ຄາລາເຕັງ 5:22-23).

2. ເອເຟໂຊ 4:23-28

23. ຈົ່ງໃຫ້ວິນຍານຈິດຂອງທ່ານຖືກຊົງຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່; 24. ແລະໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍສວມສະພາບມະນຸດໃໝ່, ຊຶ່ງໄດ້ຊົງສ້າງຂຶ້ນໃຫ້ຄ້າຍຄືກັບພຣະເຈົ້າໃນຄວາມຊອບທັມແລະຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດທີ່ແທ້ຈິງ. 25. ເຫດສັນນັ້ນ, ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງເລິກກ່າວຄວາມຕົວະເສັງ “ທຸກຄົນຈົ່ງກ່າວຄວາມຈິງຕໍ່ເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ” ເພາະວ່າເຮົາທັງຫຼາຍເປັນອະວັຍວະຂອງກັນແລະກັນ. 26. ຈະຮ້າຍກໍຮ້າຍໄດ້ ແຕ່ຢ່າໃຫ້ຄວາມຮ້າຍເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການຜິດບາບ ຢ່າຮ້າຍຢູ່ຈົນຕາເວັນຕົກ. 27. ແລະຢ່າປ່ອຍໂອກາດໃຫ້ມານ. 28. ຝ່າຍຄົນຂີ້ລັກຢ່າໄດ້ລັກຕໍ່ໄປແຕ່ໃຫ້ໃຊ້ມືອອກເທື່ອແຮງຫາລ້ຽງຊີບ ໂດຍທາງຊອບດີກວ່າເພື່ອຈະມີສ່ວນເຫຼືອພໍແຈກໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນ.

ໃນຊີວິດຄຣິສຕຽນທີ່ຖືກໝາຍໂດຍກົງກັນຂ້າມ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດວ່າຄວນ“ຖິ້ມໄປ” (ນິສັຍເກົ່າທີ່ຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຮົາ). ບັດນີ້, ພວກເຮົາພິຈາລະນາສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງໃສ່. ພວກເຮົາຄວນ“ ສວມສະພາບຄົນໃໝ່” ໃນການກ່າວດັ່ງນີ້, ໂປໂລໄດ້ສະແດງຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄົນເກົ່າແລະຄົນໃໝ່, “ ຄົນເກົ່າ” (ຂໍ້ 22) ແມ່ນ “ຖືກໄລ່ອອກຈາກຊີວິດຂອງພຣະເຈົ້າ” (ໃນຂໍ້ທີ 18) ໃນຂະນະທີ່ "ຄົນໃໝ່"ແມ່ນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ (v. 24) ຄົນເກົ່າແມ່ນລັກສະນະໂດຍຄວາມມືດ, ຄວາມໂງ່ຈ້າແລະຄວາມບໍ່ສະອາດ (ຂໍ້ທີ

18-19) ໃນຂະນະທີ່ ຄົນໃໝ່ແມ່ນສະແດງໂດຍ "ຄວາມຊອບທັມແລະຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງຄວາມຈິງ." ພຣະເຢຊູຊົງຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ປ່ຽນແປງພວກເຮົາ. ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຈະເປັນຄົນທີ່ສົມບູນແບບສເມີໄປ, ແຕ່ມັນໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາບໍ່ຄວນມີເຈດຕະນາກັບຄືນສູ່ "ວິຖີຊີວິດໃນອະດີດ" ຂອງພວກເຮົາ (ຂໍ້ທີ 22) ຫຼືໂດຍເຈດຕະນາເຮັດໃຫ້ຫ້ອງຫວ່າງສຳລັບບາບເກົ່າໆ. ພວກເຮົາຕ້ອງຕິດຕາມທັດສະນະຄະຕິແລະການກະທຳ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຊີວິດໃໝ່ຂອງພວກເຮົາໃນພຣະຄຣິດ. ການສະແຫວງຫາຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດລວມທັງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບຸກຄົນແລະຂອງບໍລິສັດ. ຜູ້ເຊື່ອຖືແຕ່ລະຄົນແມ່ນຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການເລືອກຂອງຕົນເອງ. ພຣະເຈົ້າຊົງຖືພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນໃຫ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ "ຖອດຖິ້ມ" ແລະສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ "ສວມໃສ່." ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຊາວຄຣິສຕຽນຂອງພວກເຮົາໃນການສະແຫວງຫາການດຳເນີນຊີວິດເພື່ອພຣະຄຣິດແລະພວກເຮົາທຸກຄົນສາມາດແລະຄວນເພິ່ງອາສັຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ພວກເຮົາໃນການເຕີບໃຫຍ່ຂອງຄຣິສຕຽນຂອງພວກເຮົາ. ການປ່ຽນແປງຊີວິດບາງຢ່າງມາງ່າຍກວ່າຄົນອື່ນ, ແຕ່ໂດຍລວມ, "ການສວມສະພາບຄົນໃໝ່" ສາມາດເປັນການທ້າທາຍໄດ້. ຄືກັບທຸ່ມ ເອດເວີດ, ຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງພວກເຮົາຫຼາຍຢ່າງອາດຈະລ້ຽວພວກເຮົາໃຫ້ໃສ່ຜ້າເຊັດຕົວ. ພວກເຮົາ ຕ້ອງການກຳລັງໃຈຈາກຄົນອື່ນ-ແລະພວກເຂົາຕ້ອງການກຳລັງໃຈຂອງພວກເຮົາດ້ວຍເຫດຜົນດຽວກັນ. ໃຫ້ພວກເຮົາຊ່ວຍຊຶ່ງກັນແລະກັນດຳເນີນຊີວິດຢ່າງສມັ່ນສະເມີກັບຊີວິດໃໝ່ໃນພຣະຄຣິດ.

ໃຜໄດ້ດົນໃຈທ່ານໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດທີ່ສອດຄ່ອງກັບຊີວິດໃໝ່ຂອງທ່ານໃນພຣະຄຣິດ?

3. ເອເຟໂຊ 4:29-32

29. ຢ່າໃຫ້ຄຳທຍາບຊ້າອອກຈາກປາກຂອງພວກທ່ານຈັກເທື່ອ ແຕ່ໃຫ້ໃຊ້ຄຳດີຊຶ່ງເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ຈະເຣີນຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຄຸນປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງ. 30. ແລະຢ່າເຮັດໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງພຣະເຈົ້າສັງພຣະທັຍ ເພາະໂດຍພຣະວິນຍານນັ້ນທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຖືກຊົງປະທັບຕາໝາຍໄວ້ ເພື່ອວັນທີ່ຈະຊົງໄຖ່ໃຫ້ພົ້ນ. 31. ສ່ວນໃຈຂົມຂຶ້ນ ໃຈໂມໂຫໂຫໂສ ໃຈຄຽດຮ້າຍ ການອີກກະທຳກຳລັງກຽກກັນ ການກ່າວສຽດສືກັນ ແລະການຄິດປອງຮ້າຍທຸກຢ່າງ ຈົ່ງຖິ້ມໃຫ້ທ່າງໄປຈາກທ່ານທັງຫຼາຍເສັຽ. 32. ຈົ່ງມີໃຈເມດຕາຕໍ່ກັນ ມີໃຈເອັນດູກັນ ແລະອະພັຍໂທດໃຫ້ກັນ ເພື່ອນດັ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດອະພັຍໂທດໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານໃນອົງພຣະຄຣິດນັ້ນ.

ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄຳໝາຍໃຈໃນຫຼາຍຮູບແບບ. ບາງຄັ້ງ, ມັນເກີດຂຶ້ນໂດຍຜ່ານການມີໜ້າຂອງໝູ່ເພື່ອນຫຼືການຕົບປ່າໄຫຼ່. ຊ່ວງເວລາອື່ນໆ, ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າພວກເຮົາກຳລັງນັ່ງສະມາທິໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງງຽບໆ. ແຕ່ວ່າເວລາສ່ວນໃຫຍ່ຄຳໝາຍໃຈແມ່ນມາຈາກຄຳເວົ້າຂອງຄົນອື່ນ. ໃນຖານະຄວາມເປັນຈິງ, ມັນເປັນການຍາກທີ່ຈະຈົນຕະນາການວິທີການໃດໜຶ່ງທີ່ອາດຈະໄດ້ຮັບການສນັບສນູນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນຊີວິດໂດຍປາສຈາກຄຳເວົ້າ. ບໍ່ວ່າຈະຖືກພິມໃສ່ໃນຈິດໝາຍ, ໃນຈິດໝາຍ, ຂຽນເປັນບັດ, ສົ່ງຜ່ານຂໍ້ຄວາມ, ຫຼືເວົ້າດ້ວຍຕົວເອງ, ຖ້ອຍຄຳຂອງຄົນອື່ນເປັນວິທີຕົ້ນຕໍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ກຳລັງໃຈແກ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ.

ຂໍພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານີ້ສື່ສານຫຍັງກັບພວກເຮົາກ່ຽວກັບອິດທິພົນຂອງການເວົ້າຂອງພວກເຮົາ?

ໂປໂລຍັງໄດ້ແນະນຳໃຫ້ພວກເຮົາເຝົ້າລະວັງປາກຂອງພວກເຮົາ. " ຢ່າໃຫ້ຄຳທຍາບຊ້າອອກຈາກປາກຂອງພວກທ່ານຈັກເທື່ອ ແຕ່ໃຫ້ໃຊ້ຄຳດີຊຶ່ງເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ຈະເຣີນຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຄຸນປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງ. " (ຂໍ້ທີ 29). ປາດໂທ! ຄຳແນະນຳທີ່ບໍ່ໜ້າເຊື່ອຈາກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ! ຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນຖ້າຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູຄຣິດທຸກຄົນໃຊ້ຂໍ້ນີ້? ການສົນທະນາຂອງພວກເຮົາຈະແຕກຕ່າງກັນແນວໃດຖ້າພວກເຮົາຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ມີພາສາທີ່ທຍາບຄາຍ, ບໍ່ສຸພາບ, ຫຼືບໍ່ມີຄຳ? ຄວາມສຳພັນຂອງພວກ

ເຮົາຈະດີຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ, ເມື່ອເວົ້າກັບຄົນອື່ນ, ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນໄດ້ສະຕິຄິດກ່ຽວກັບການໃຊ້ຄໍາເວົ້າຂອງພວກເຮົາເພື່ອເສີມສ້າງຄົນອື່ນແທນທີ່ຈະເວົ້າຄໍາເວົ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາທົດຫູ່-ເວົ້າອີກຢ່າງ ນຶ່ງ, ໃຊ້ພາສາທີ່ນໍາຊີວິດແທນທີ່ຈະເສັງຊີວິດ?

ເອເຟໂຊ 4:29 ເຮັດເປັນມາດຕະຖານທີ່ບໍ່ນິສຸດສໍາລັບທຸກໆຄໍາສັບແລະການສົນທະນາຂອງຄຣິສຕຽນ. ແລະເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຮົາທີ່ສາມາດເຊື່ອຟັງຄໍາສັ່ງນີ້ໄດ້ຢ່າງສົມບູນ, ການເວົ້າແບບນີ້ຕໍ່ຄົນອື່ນຢ່າງສມໍ່າສະເໝີແມ່ນອີກວິທີນຶ່ງ ທີ່ພຣະເຈົ້າສະແດງຜົນງານຂອງພຣະອົງຜ່ານຊີວິດຂອງເຮົາ. ເນື່ອງຈາກວ່າທົ່ວໂລກບໍ່ໄດ້ເວົ້າແບບນີ້ກັບຄົນອື່ນ, ຊາວຄຣິສຕຽນສະແດງໃຫ້ເຫັນພະລັງຂອງຂ່າວປະເສີດທີ່ຈະຊ່ວຍປະຢັດເວລາທີ່ພວກເຮົາເຮັດ. ພວກເຮົາສາມາດເວົ້າເຖິງຂໍ້ 30 ວ່າມັນແມ່ນພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໃຫ້ກໍາລັງແກ່ພວກເຮົາໃນການເວົ້າຄໍາເວົ້າທີ່ມີຊີວິດແລະຮັກສາພາສາຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອພວກເຮົາເລືອກຄໍາເວົ້າທີ່ບໍ່ດີແລະບໍ່ມີຄ່າ, ພວກເຮົາກໍເຮັດໃຫ້ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເສັງພຣະທັຍ.

ໃນຂະນະທີ່ຄໍາເວົ້າທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດນໍາໄປສູ່ການກະທໍາທີ່ຊົ່ວຊ້າຂອງຄວາມຜິດບາບ, ຄໍາເວົ້າທີ່ໃຫ້ຊີວິດກໍເປັນສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມ: ນໍ້າພູແຫ່ງຄວາມສຸກພາຍໃນ. ຂໍ້ທີ 32 ກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງມີຄວາມເມດຕາແລະເຫັນອີກເຫັນໃຈເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ໃຫ້ອະພິຍໃຫ້ກັນແລະກັນ, ຄືກັນກັບວ່າພຣະເຈົ້າຍັງໃຫ້ອະພິຍທ່ານໃນພຣະຄຣິດ." ການເວົ້າຖ້ອຍຄໍາທີ່ໃຫ້ຊີວິດທັງເປັນການຊຸກຍູ້ໃຫ້ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງເຮົາໃນພຣະຄຣິດແລະເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງພໍ່ທີ່ດີເລີດຂອງເຮົາໃນສວັນ. ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາຈົ່ງເພິ່ງພາອາສັຍພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດແລະເສີມສ້າງເຊິ່ງກັນແລະກັນດ້ວຍຖ້ອຍຄໍາຂອງພວກເຮົາ.

ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາມີບົດບາດແນວໃດໃນການຊຸກຍູ້ເຊິ່ງກັນແລະກັນດັ່ງທີ່ຂໍ້ນີ້ອະທິບາຍ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ:

ທ່ານຈະໃຊ້ຄໍາເວົ້າຂອງທ່ານແນວໃດເພື່ອຊຸກຍູ້ຄົນອື່ນໃນຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດ? ພິຈາລະນາການນໍາໃຊ້ຕໍ່ໄປນີ້: **ລົມກັບພຣະເຈົ້າ.** ຜ່ານການອະທິຖານ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້ານໍາເອົາຄໍາເວົ້າ, ປໂຍກ, ຫຼືຮູບແບບການປາກເວົ້າໃດໆທີ່ທ່ານຕ້ອງການ "ຖິ້ມອອກໄປ." ຖາມພຣະເຈົ້າສໍາລັບພຣະຄຸນທີ່ຈໍາເປັນເພື່ອໃຫ້ເວົ້າຄໍາເວົ້າຂອງຊີວິດແລະການໃຫ້ກໍາລັງໃຈແທນ.

ລົມກັບຕົວເອງ. ນຶ່ງໃນວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະ“ ເວົ້າລົມກັບຕົວເອງ” ແມ່ນການເວົ້າພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຕົວເອງ. ໃນຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ, ໃຫ້ພິຈາລະນາທ່ອງຈໍາເອເຟໂຊ 4:29: "ຢ່າໃຫ້ຄໍາຫຍາບຊ້າອອກຈາກປາກຂອງພວກທ່ານຈັກເທື່ອ ແຕ່ໃຫ້ໃຊ້ຄໍາດີຊຶ່ງເປັນປໂຍດໃຫ້ຈະເຣີນຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຄຸນປໂຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງ."

ເວົ້າກັບຄົນອື່ນ. ລະບຸສາມຄົນຜູ້ທີ່ອາດຈະໄດ້ຮັບການສນັບສນູນຈາກຄໍາເວົ້າຂອງທ່ານ. ຂຽນບັດ, ອີເມວທັດຖະກັມ, ສົ່ງຂໍ້ຄວາມ, ຫຼືພົບກັບພວກເຂົາແຕ່ລະໜ້າຕໍ່ໜ້າເພື່ອຊຸກຍູ້ພວກເຂົາໃນການຢ່າງກັບພຣະເຢຊູ.

ບໍ່ມີໃຜເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນເປັນຄຣິສຕຽນໃນຄວາມໂດດດ່ຽວ, ແລະການເຕີບໂຕທາງວິນຍານໜ້ອຍທີ່ສຸດຈະເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ມີການໃຫ້ກໍາລັງໃຈຈາກຜູ້ທີ່ເຊື່ອອື່ນໆທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງໄວ້ໃນເສັ້ນທາງຂອງພວກເຮົາ. ຈົ່ງເປັນຄົນທີ່ໃຫ້ກໍາລັງໃຈທັງຄໍາເວົ້າແລະການກະທໍາ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <http://lsbf.us> ແປໂດຍ PA